

Belle qui tiens ma vie

92.

Thoinot Arbeau

16. stol.

$\text{♩} = 120$

Bel - le qui tiens ma vi - e cap - ti - ve dans tes yeux
 Pour - quoi fuis tu mign - ard - e si je suis prés de toi

9 Qui mas la - me ra - vi - e D'un sou - ris gra - ci - eux
 Quand tes yeus je re - gard - e Je me perds de - dans moi

17 Viens tôt me se - cou - rir ou me fau - dra mou - rir
 Car tes per - fec - ti - ons chang - ent mes ac - ti - ons

25 Viens tôt me se - cou - rir ou me fau - dra mou - rir
 Car tes per - fec - ti - ons chang - ent mes ac - ti - ons

1. Kdo v knihách hádá dlouze, co k lásce třeba mít; ten sotva ví, že pouze za ruku stačí vzít;
 !: Máš ruce co víc chtít, zkus lásku z dlaní pít !
2. Ten kdo svá ústa hlídá, kdo slova uvězní; ten pozná co je bída, když píseň druhých zní;
 !: Máš ústa co chtít víc, sám vyjdi písni vstříc !
3. Smíš váhat jenom chvíli, čas ladí loutnu svou; bál ku konci se chýlí, zní struna za strunou;
 !: Tvůj krok je vratký prám, svůj tanec tančíš sám. !